

lige Mening vanærende Handling, medens Forholdet er, at Forseelsen — Modtagelse af Frokostpenge, 5 à 10 Kr., af Auktionsholdere — ikke er værre end, at Auktionsassistenterne nu faar i Stedet for Frokostpenge deres Frokostregning og Eftermiddagskafferegning paa Restaurant refunderet af Auktionsholderen, og dette er tilladt.

Hertil kommer, at af de andre, der havde modtaget Frokostpenge, slap en med en Advarsel, to med en mindre Bøde, medens en blev forflyttet og ikke indblandet i Sagen.

Under Hensyn hertil og til, at han i ca. 20 Aar har virket som Auktionarius til alles Tilfredshed, Statens, Auktionsholdernes og Publikums, tillader han, der er 61 Aar gammel og gift, sig at andrage om, at der tillægges ham Pension efter Tjenestemandsløvens Regler for Pensionsberegning.

5 Bilag medfølger. I et af Bilagene anbefaler hans tidligere Chef, Dommeren i Københavns Byrets Fogedafdeling II., at der tillægges ham Pension i Overensstemmelse med Tjenestemandsløvens § 61.

Udvalget gør ikke Indstilling.

20. Fra *Repræsentanter for Tjenestemænd i Gram-Gramby* i Sønderjylland om Tildeling af Stedstillæg. (Oversendt den 12. December 1928 fra Lønningsudvalget, hvortil Andragendet blev henvist efter at være indbragt i Folketinget den 26. Oktober 1928 af P. Mortensen og J. P. Nielsen).

Underskriverne af Andragendet, henholdsvis en Lærer, et Landpostbud, en Politibetjent og en Telegrafmontør, hævder, at Gram-Gramby er af samme Betydning som de sønderjydske Stationsbyer, Toftlund, Rødding, Skærbæk m. fl., der siden Genforeningen har faaet et Stedstillæg paa 240 Kr. aarlig, idet Gram-Gramby er Midtpunktet i Haderslev Vesteramt med Amtsygehus, købstadordnet Skolevæsen, Apotek, Politistation m. v. Endvidere er Byen Midtpunktet for Forsamlings- og Fornøjelseslivet, og endelig er Skatteprocenten gennemsnitlig højere i denne By end i de førnævnte Byer.

Følgen af det foranførte er, at det er mindst lige saa dyrt at bo i Gram-Gramby som i de nævnte Byer, og Andragerne mener derfor, at der er sket Byens Tjenestemænd Uret ved ikke at yde dem Stedstillæg.

Da Sagen afgøres paa Finansloven, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

21. Fra *Foreningen „Rets Hjælpen“* af Skive om, at det ad administrativ Vej maa blive indskærpet samtlige danske Banker, at Værdipapirer, der ikke er Genstand for offentlig Notering, opføres i Balancen til den formentlige Værdi paa Afslutningsdagen, saaledes som Bankloven udtrykkelig foreskriver (Lov Nr. 541 af 4. Oktober 1919 § 13, jfr. Lov Nr. 539 af 4. Oktober 1919 § 13). (Indbragt den 20. December 1928 af *Dahlgaard*).

Andragendet er fremkommet i Anledning af Sammenbrudet af Skive Bank, hvis Beholdninger af Værdipapirer ikke i Status var optaget til den *formentlige* Værdi, men til *pari* Kurs, naar undtages de faa Poster af børsnoterede Værdipapirer og maa-ske enkelte andre Bagateller.

Andrageren maa formene, at Banklovens § 13 er skadelig, hvis det ikke indskræpes Tilsynet, at Statusopgørelser i danske Banker *skal* foretages i Overensstemmelse med Lovens udtrykkelige Ordre. Alene for Skive Banks Vedkommende er der Grundlag for et Erstatningskrav mod Staten paa mindst 2 Mill. Kr., fordi Tilsynet har accepteret den ulovlige Værdiansættelse af Bankens unoterede Papirer.

Da der for Tiden foretages Overvejelser i Ministeriet, gør *Udvalget* ikke Indstilling.